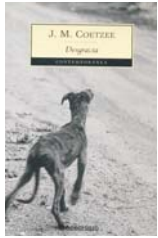

BAIXAULI, Manuel. *L'home manuscrit* 08/07/2010

La darrera novel·la de culte de la literatura catalana. Fenomen literari sorgit del boca orella, de lectors sorpresos davant d'un llibre diferent dins el panorama literari actual. Metaliteratura, collage de narracions i dietaris reescrits, llibre de llibres sobre la dèria per l'escriptura i el dietari com a font inesgotable de pràctica literària. La novel·la, d'estructura complexa, demana més que una lectura.

COETZEE, J.M. *Desgràcia* 05/08/2010

J.M. Coetzee va néixer el 1940 a Ciutat del Cap i es va criar a Sud-àfrica i Estats Units. És professor de literatura a la Universitat de Ciutat del Cap, traductor, lingüista, crític literari i, sens dubte, un dels escriptors més importants que ha donat Sud-àfrica en els últims temps, i dels més guardonats. Premi Nobel de Literatura el 2003.

Desgràcia se situa en un violent apartheid de Sud-àfrica i és la millor novel·la que Coetzee ha escrit. Es tracta de l'obra d'un escriptor madur que s'ha refinat en les seves obsessions textuais per produir una prosa eficaç i condensar el seu interès temàtic en una història aparentment simple de la vida familiar. La veu narrativa és la de David Lurie, professor de comunicacions a la Universitat Tècnica, on la seva assignatura real d'idiomes moderns ha estat abolida com a part d'una racionalització nacional dels recursos educatius. A partir de la primera meitat de la novel·la, que transcorre al campus universitari, David Lurie veu com la seva filla Lucy és violada per tres homes negres a la seva llar aïllada a la part oriental del Cap. Lucy decideix no presentar càrrecs, ja que estima que la violació, en el context de Sud-àfrica, no és "un assumpte públic". A la vista dels canvis històrics irremeiables - el col·lapse d'un ordre corrupte - els drets de l'individu són necessàriament d'importància secundària, fins i tot irrellevants. La novel·la descobreix i dramatitza allò que uneix David i la política de Lucy: tots dos creuen que els blancs d'alguna manera han d'actuar de forma més "noble" que els negres. Tots dos defensen una mena de realisme cínic que és en realitat una variació de la culpa racista.

Lloc de trobada

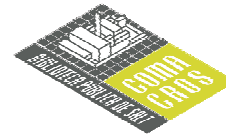
Biblioteca Pública de Salt

Hora

8 del vespre

Més informació

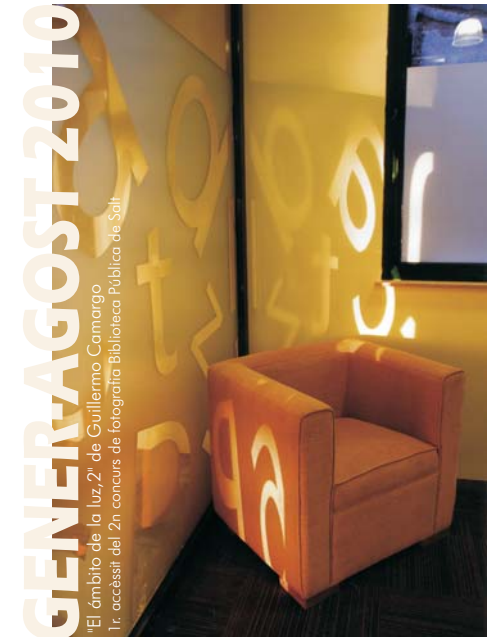
www.bibgirona.net/salt/grup_lectura

Biblioteca Pública de Salt
c/ Sant Antoni, 1 - Tel. 972 24 03 22
www.bibgirona.net/salt
bibsalt@ddgi.es

Horari

dilluns, dimecres i divendres
matí de 10 a 13.30 - tarda de 16 a 20.30
dimarts i dijous
tarda de 16 a 20.30
dissabte
matí de 10 a 13.30

grup de lectura d'obres de ficció

Se diría que los humanos necesitan ir unos hacia otros una vez que la puerta de la imaginación ha sido abierta.

Nuala O'Faolain

MANN, Thomas. *Mort a Venècia*-L'enganyada 14/01/2010

El personatge principal de *Mort a Venècia* és Gustav von Aschenbach, un reconegut escriptor de Munic d'uns cinquanta anys que, preocupat per una misteriosa trobada en una caminada, emprèn un viatge a la costa adriàtica que acabarà a Venècia. Al seu hotel del Lido, Aschenbach descobreix Tadzio, un jove adolescent polonès que el fascina per la seva bellesa. Ell no gosa abordar-lo i el segueix per la ciutat de Venècia. Aschenbach, pres d'una profunda melangia i una mena de febre dionisiaca, sucumbeix a l'epidèmia del còlera asiàtic que aleshores feia estralls a la ciutat. Aschenbach mor a la platja contemplant una última vegada l'objecte de la seva fascinació.

Publicada el 1912 en edició limitada, i un any més tard per al públic en general, la novel·la de Thomas Mann prefigura el procés de decadència i la crisi de valors que va precipitar Europa a la primera gran guerra. El llibre conté moltes al·lusions a l'antiga Grècia que tenen un significat simbòlic capital i es refereixen a l'oposició Apol·lo/Dionís. L'antítesi entre l'aspecte dionisiac de l'obra (que ens porta a la passió, a la sensualitat i a l'exaltació) i l'aspecte apol·lini (que evoca l'ordre, la mesura i també la fatalitat) és essencial per comprendre el dualisme d'aquest text.

Aquest mateix dualisme el tornarem a trobar a *L'enganyada*, una altra novel·la que Thomas Mann va escriure molts anys més tard.

Ens acompanyarà Josep M. Clavaguera

CHEEVER, John. *Relats* 11/02/2010

John Cheever, escriptor de culte als Estats Units, ha escrit gairebé dos-cents relats i cinc novel·les (la publicació d'un recull dels seus relats li va valdre el Pulitzer el 1978). Ha estat aclamat per molts escriptors actuals com el millor estilista de la seva generació. Agut observador dels costums del seu temps i incansable pintor de la classe mitjana nord-americana

de la qual obté la major part dels seus personatges, va publicar la major part dels seus contes a la revista literària *The New Yorker*.

La crítica ràpidament el va anomenar el Txékhov dels suburbis residencials, com una forma de localitzar el seu món (les zones residencials, on una classe mitjana es va fer construir les cases o residències de luxe) i els seus herois predilectes (els viatjants, els buròcrates i els quadres mitjans que, cada dia, viatgen en els trens de rodalies que els porten fins al centre de la ciutat).

El llibre conté contes inoblidables, com l'homèric *El nedador*, *Adéu germà meu*, *El lladre de Shady Hill*, *El marit rural*, *La mort de Justina*, *Una visió del món*, *La geometria de l'amor* o *Les joies dels Cabot*. En tots ells Cheever, des d'una visió àcida i melancòlica, censura les hipocresies de l'american way of life i l'ètica empobrida d'una classe mitjana sense història que només en aparença habita al paradís.

FLAUBERT, Gustave. *Madame Bovary* 11/03/2010

Gustave Flaubert és un dels mestres de la narrativa del segle XIX. La seva primera novel·la, publicada el 1857, *Madame Bovary*, que descriu la història dels adulteris i el suïcidi de l'esposa d'un metge de províncies de Normandia, és notable pel seu rigorós desenvolupament psicològic, i manifesta les qualitats que marcaran tot el

treball posterior de Flaubert: autenticitat del detall, un mètode narratiu impersonal i un estil precís i harmoniós. Algunes pàgines de *Madame Bovary* van ser portades als tribunals per ofensa a la moral pública. La identificació dels lectors amb Emma al llarg del temps ha fet que aquest personatge esdevingués tan real com ho poden ser El Quixot o alguns caràcters de Shakespeare i Dickens. Per la seva constant reflexió sobre l'art de la ficció i la vida de l'artista, Flaubert s'ha guanyat la reputació d'artista exemplar.

Ens acompanyarà Neus Real

ZAMBRANO, Maria. *Claros del bosque* 08/04/2010

María Zambrano, deixeble d'Ortega i Gasset, de Zubiri i de García Morente, sintetitza la tradició filosòfica occidental: l'existencial, la fenomenològica i vitalista, la d'Espinoza i la dels grecs, inspirada en el pensament de Plotí. La seva afinitat amb els pensadors òrfics i neoplatònics, la seva utilització metafòrica de molts dels grans

símbols tradicionals la porta a la formulació de conceptes com el de «la raó poètica», que constitueix un dels nuclis fonamentals del seu pensament.

Sobre *Claros del bosque* afirma María Zambrano: "La clariana del bosc és un centre en el qual no sempre és possible entrar; des de la fita se'l mira i l'aparèixer d'algunes empremtes d'animals no ajuda a donar aquest pas. És un altre regne que una ànima habita i guarda. Algun ocell avisa i crida a anar fins on vagi marcant la seva veu. I se l'obeeix. Després no es troba res, res que no sigui un lloc intacte que sembla haver-se obert en aquest sol instant i que mai més es donarà així. No cal buscar-lo. No s'ha de buscar. És la lliçó immediata dels clars del bosc: no cal anar a buscar-los, ni tampoc a buscar res d'ells".

Ens trobem davant d'una obra que dialoga amb la mística, la filosofia racionalista i la mitologia, però també amb la filosofia òrfica i gnòstica, i en la qual la poesia juga un paper indefugible com a reveladora de l'ésser.

ATXAGA, Bernardo. *Set cases a França* 06/05/2010

"Necessitava impressionar-me d'una altra manera" ens diu Atxaga sobre aquesta, la seva darrera novel·la.

Segons l'autor: "A primera vista sembla d'aventures, però després sorgeix una certa burla que obliga el lector a fer-se preguntes".